

dendens Sp. 1053, ifr. Sp. 863—64. — Det tredie Lovudkast angaaer Godtgjorelse for de i Krigsaarene 1848—51 præstereede militaere Fribefordringer; det findes i Anhanget under Nr. CX. I det opløste Folkething blev det ikke fremmet videre, end at det kom til første Behandling, hvorpaa der blev nedsat et Udvalg, hvis Betænkning dog ikke blev afgiven. Det er en Sag, hvis Behandling maaffee vil blive noget vidtløftig, men da det, saavel i Landets som i mange af Borgernes Interesse, er Regjeringen om at gjøre, at denne Sag snarest muligt ordnes, saa har Regjeringen ikke villet undlade at forelægge Lovet nu, og den haaber ogsaa, at det ærede Thing vil fremme Sagen efter bedste Evne.

Formanden: Ogsaa disse Lovudkast ville blive trykte og omdeelte til D'Her. Medlemmer.

Efter Dagsordenen skulde dernæst Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe) indbringe et Lovforslag, men, da jeg feer, at han ikke for Diebliffet er tilstede, skal jeg forbigaae dette Nummer og give Ordet til Rigsdagsmanden for Holbø Amt. 2den Valgkreds (Tscherning), som vil indbringe „Forslag til Lov om Fastes Overgang til Selveiendom.“

Tscherning: Jeg behøver neppe at sige de ærede Herrer, at det Lovforslag, jeg her indbringer, er dem bekendt fra forrige Mødes Forhandlinger; det er netop det samme, som da blev fremlagt. Jeg vilde ønske, at jeg kunde ledsage det med historiske Bemærkninger, svarende til dem, hvormed jeg ledsagede det Forslag, jeg indbragte igaar; jeg vilde ønske, at jeg kunde begynde med at sige, hvad jeg en Tid havde haab om, at vi skulde kunne have sagt, at dette Lovforslag var indbragt af Regjeringen, men det er det desværre ikke. Det er indbragt af en Rigsdagsmand, hvis Nærvarrelse her i Thinget jeg for min Part idetmindste, og jeg troer Mange med mig, meget savner. Han har en stor Fortjeneste af den Sag; han har brudt Isen i denne Retning. Sagen har siden gjennemgaaet adskillige Prøveffer og er endelig kommen frem i dens nuværende Skikkelse, hvori den er understøttet af vægtige Autoriteter. Mænd af dyb Indsigt i denne Materie have anerkjendt, at den afdøde,

høitfortjente Etatsraad Estrup havde Ret, da han sagde, at dette Forhold var et tvivlsomt Forhold, der laa imellem Gie og Leie, hvorfor det maatte rettes og bringes paa en mere ordnet Fod. Denne Lov angaaer en Afløsning af dette tvivlsomme Forhold, der er den sidste Rest, som er tilbage af de trykkende Bestemmelser fra en Tid, hvor Samsundet organiseredes, ordnedes efter Grundsatninger, aldeles forskjellige fra dem, hvorefter det nu ordnes. Betragtet fra denne Side haaber jeg, at Forslaget i sine Grundtræk, om ikke i sine Enkeltheder, vil finde Billigelse her i Rigsdagen, og at man ikke vil nægte det Fremme.

Formanden: Lovforslaget vil foreløbigt blive fremlagt paa Thingets Bord, og, hvis det vedtages, at det maa nyde Fremme, vil det i sin Tid blive trykt.

Jeg skal dernæst give Ordet til Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Hafs), der vil indbringe „Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til de i Anordningerne af 29de Juli 1814 § 32 for Kjøbstæderne og § 25 for Landet, samt af 20de Marts 1844 § 46 for Kjøbenhavn indeholdte Bestemmelser for Udskrivningen af Skolen.“

Hafs: Jeg vil kun med saa Ord bede det ærede Thing at lade dette Forslag, som ikke er ubekjendt for de høitærede Medlemmer af Thinget, der ogsaa vare Medlemmer af det i October f. A. sammentrædende Folkething, nyde Fremme. Dengang blev det fremlagt, skjøndt i en noget anden Form, nød Fremme, kom til 1ste Behandling, og et Udvalg blev nedsat desangaaende. Den Form for Forslaget, hvormed alle Udvalgets Medlemmer bleve enige, er den, som nu foreligger. Det synes at være, og er naturligt ogsaa et heelt ubetydeligt Forslag, hvorfor det ogsaa kun kaldes et Tillæg til de nævnte Lovbestemmelser. Imidlertid er Intet ubetydeligt, som gaar ud paa at værne om den Enkeltes Frihed, naar det ikke er til nogensomhelst Skade for Andre. Med disse saa Ord vil jeg anbefale Forslaget til det høitærede Thing.

Formanden: Ogsaa dette Forslag vil blive fremlagt paa Thingets Bord, og, hvis